

Maandag 22 mei (Wout)

Jan heeft vanmorgen zijn laatste bijdrage gedaan in de morgenwijding op de Missie. Het is een afsluiting van de thematiek van de Bergrede uit Matheus 5. Daarna wordt hij toegesproken door Bbuna en bedankt voor zijn verblijf hier en wat hij heeft betekend tijdens zijn aanwezigheid. Ze vinden zijn bezoek veel te kort, maar zo Jan gisteren al schreef, mooie momenten duren altijd te kort. Vanavond zal Jan weer terugvliegen naar Holland.

De mannen van de buitenwerkzaamheden gaan met Avice kijken of ze de waterpomp kunnen repareren. Samen gaan we daar nog even kijken, ze zijn druk bezig om met een driepoot hijsinrichting de pomp uit het pompgat te trekken. Het is zwaar werk, maar ze doen het routinematig.

Gisteren hebben we afgesproken om tien uur te vertrekken naar Lusaka. Jan en ik staan een kwartier voor vertrek al te wachten bij de auto. Zoals altijd moet er nog veel gebeuren. Naast Febby en Bbuna gaan er ook twee jongens van Bbuna mee. Zij worden onderweg gedropt om naar school te gaan. Ook wachten we nog op eieren, die we in Lusaka moeten afleveren bij een klant. Eindelijk om half elf kunnen we vertrekken. Dit is echt Afrika, je moet er maar aan wennen dat het zo gaat. Een half uur over tijd is nog kort. De reis

gaat verder voorspoedig en om één uur stoppen we in Lusaka Down Town. Met zijn allen, behalve Spencer de chauffeur, duiken we de lokale markt in. Via een nat vunzig steegje komen we bij de winkels. Hier is veel handel en drukte. Febby gaat voorop en we doen ons best haar bij te houden. Ze duikt winkels in, vraagt prijzen op, dingt af. Dit is Febby op haar best, zo doe je zaken. Ik geniet ervan en zo ken ik haar ook uit het verleden. Het is net een Zeeuws meisje, “geen cent teveel hoor”. Hierna gaan we door naar Toyota Zambia om offertes te vragen voor de eventuele aankoop van een nieuwe auto. Niet dat we dat direct van plan zijn, maar om een idee te hebben van de prijzen van een Toyota Hilux 3,0 liter en een Land cruiser voorzien van een dubbele cabine. Terwijl de verkoper offertes maakt, drinken we koffie en gaan naar het toilet. Dat komt mooi uit.

In het winkelcentrum Mandahill hebben we afgesproken met Gracious en met haar eten we bij Steers een burger met frites. Gezellig om bij te praten met haar. Met Jan en Bbuna doe ik nog boodschappen voor de komende tijd en daarna wordt het echt tijd om Jan naar het vliegveld te brengen. Misschien hadden we daar eerder aan moeten beginnen, het verkeer uit de stad zit iet mee. Voetje voor voetje schuiven we op in een lange file. Gelukkig komen we toch op tijd aan op Kaunda Int. Airport. Het afscheid nemen ging naar mijn gevoel erg rap en we zien Jan nog in de rij staan voor de balie van Emirates. Bye, bye, cheerio. We hadden samen een goede tijd.

Inmiddels is het compleet donker geworden en moeten we de eieren nog afleveren. Na wat zoeken in donker Lusaka, lukt dat. Dan kan de terugreis naar de Missie beginnen. Gelukkig rijdt Spencer voorzichtig en om elf uur komen we daar aan. Het is over twaalfen als ik moe mijn bed induik.

Dinsdag 23 mei

Voel me niet erg uitgeslapen na de korte nacht. Om kwart over zes moet ik er echt uit om na een kop thee fris en fruitig bij de ochtendwijding te zijn. Bbuna haakt vanmorgen in op de thematiek waar Jan mee geëindigd is. Bidt voor je vijanden.

Avice is vanmorgen al vroeg met openbaar vervoer naar Lusaka vertrokken om te zoeken naar een vervangend onderdeel van de waterpomp. Ze hebben n.l. ontdekt wat er is gebroken. Ik hoop wel dat het lukt, nu moet Wallis de watervoorraad in mijn huis steeds op peil houden.

We krijgen vanmorgen bezoek van jongeren uit de USA. Ze worden meegenomen door Theresa en haar buurvrouw. Het is een hele groep van ik denk wel 12 meiden en jongens. Ze logeren bij de buuf van Theresa. Febby leidt ze rond op de Missie en uiteindelijk strijken ze neer op het grasveld voor mijn huis. Ze sollen daar nog een poos met de weeskinderen. Alle belangstelling is goed vanuit het buitenland. We laten graag zien van wat er op de Missie gebeurt. Misschien eindigt het in het geven van hulp. Daarom geven we hen ons visite kaartje af, ze kunnen zo gemakkelijk contact zoeken.

Dan is het alweer middag en ik werk een aantal dingen op de laptop af, o.a. typen van het verhaal van gisteren.

Avice heeft geen succes in Lusaka om reserve onderdelen voor de waterpomp te vinden. De pomp is te oud. Morgen zal er worden overlegd door het MT wat nu de weg vooruit is. Sinds vorige week vrijdag komt er geen water meer uit de kraan. Al het water moet nu van de handpomp komen en in containers naar huis en de kliniek worden gebracht. Het is erg onhandig, nou ja bijna iedereen is daar aan gewend. Niemand heeft stromend water, behalve hier op de Missie.

Woensdag 24 mei

Vanmorgen gaat Bbuna bij de morgenwijding nog door op het thema "bidt voor je vijanden" De weesjes worden steeds vrijer. Ik mag bij de oudsten al High five doen. Het is leuk om 's-morgens even langs te gaan om ze even aandacht te geven.

Gisteravond heel veel mailtjes verstuurd aan mensen die hebben gereageerd op mijn mail om eens wat van hen te laten horen. Het is heel fijn om af en toe mail te krijgen.

Omdat Avice gisteren geen reservedelen heeft kunnen vinden voor de waterpomp is er overgegaan naar plan b. Het management heeft besloten om de huidige pomp doormiddel van laswerk weer draaiend te krijgen. Daar zit wel een risico aan, alles moet wel goed worden uitgelijnd. Dat is nog niet zo gemakkelijk en ik help Avice om dat zo goed als mogelijke voor elkaar te krijgen. Als de pompas niet soepel wil draaien dan wordt de motor te zwaar belast en zal te heet worden en uitschakelen. Het is het proberen waard.

Daarnaast wil men toch over op een andere pomp en die gaat men aanschaffen om deze achter de

hand te hebben. Binnen een paar dagen zal er weer een trip naar Lusaka zijn om de nieuwe pomp te kopen. Als het laswerk klaar is, worden er een aantal potige kerels geharтерd om het zware stuk pomp naar het pomphuisje dragen. We zijn met 10 man om dan de pomp in het gat te laten zakken. Alles gaat met beleid onder leiding van Avice. Alles wordt afgemonteerd en zowaar er komt weer water naar boven en de watertanks op het terrein worden weer gevuld. Onder leiding van Wallis komen drie vrouwen eten brengen voor de werkploeg. Ze smullen van de nsima, rap en de saus. Toe een beker water.

Vanuit de kliniek is er een grote actie om alle kinderen tussen 5 en 15 jaar medicatie te geven tegen Bilharzia. Alle scholen worden bezocht om zo alle kinderen te bereiken. Het is een programma vanuit

de gezondheidszorg en het heeft te maken met de vele regen die is gevallen tijdens het regenseizoen.

Na de middag heb ik nog een gesprek met Febby over vervanging van de auto's en andere financiële zaken. Ik heb het restant kip uit de vriezer gehaald en uit de oven smaakt hij heerlijk, samen met restant rijst en een mouse van lokale vruchten.

Donderdag 25 mei

Het is Hemelvaartsdag in Nederland vandaag. Hier kennen ze dat niet, wel is het vandaag een vrije dag vanwege African Freedom Day. Op de Missie wordt vandaag een halve dag gewerkt, zoals vaak op feestdagen. Het programma van het geven van medicatie voor Bilharzia gaat wel gewoon door. Een groep van de Missie gaat hiervoor vandaag een aantal commerciële boerderijen af om in de compounds pillen te laten slikken. Ook op de Missie zelf is hiervoor een post ingericht en ouders komen met kinderen langs om hier van die pillen te slikken.

Vanmorgen heb ik niet veel beleefd, het is redelijk stil en ik lees voor de afwisseling een boek. Na de middag mag ik de Hilux gebruiken en ik ga alleen op pad om naar Barbara te gaan. Heerlijk om even alleen te zijn en in de auto over de zandwegen te rijden. Barbara is nog niet thuis van haar verblijf bij één van de kinderen. Waarschijnlijk is ze er zaterdag weer. Dan rijd ik door naar David Green en daar vind ik Verona, de vrouw van David, met de kinderen. Ze hebben sinds twee maanden een baby, een jonge, erbij. David komt ook al gauw en we drinken met elkaar thee. Bijzonder is het dat er ook chocolade taart is. Altijd als ik kom is dat zo. Ik had me toch niet aangekondigd. We hebben leuke gesprekken en het is heel gezellig bij hen. De boeren zijn erg blij met de goede oogst van dit jaar. Als ik wegga krijg ik nog twee potten zelfgemaakte jam en een zak met sinasappels mee. De sinasappels pluk je hier zo van de boom, dus verser kan het niet. Op de terugweg heb ik de laaghangende zon recht voor me, waardoor ik de weg soms goed in de gaten moet houden, zo verblindt hij me.

Thuis maak ik een Hollandse pot klaar, bloemkool met aardappelen. Daarbij boerenwors, lekker hoor. Febby komt langs in de avond om me bij te praten over de management meeting van vanmiddag. Er is nog veel te doen voor ik wegga en alles klaar wil hebben om mee te nemen naar huis.

Bbuna	pastor en ass. manager
Avice	onderhoudsman
Febby	manager missie, EHT gezondheidswerker
Spencer	chauffeur
Gracious Lusale	voorheen manager van de missie/lid board Zambia
Wallis	missiemedewerker, wast mijn kleren, veegt de vloer van mijn huis
Theresa	Dochter oprichter Missie en lokaal bestuurslid
Barbara Shenton	blanke boerin, op 20 min. rijden bij de missie vandaag.
David Green	blanke boer